và tôi là Dhimam bin Tha’labah anh em của dòng tộc Sa’d bin Bakar

Ông Anas bin Malik nói: Khi chúng tôi đang ngồi cùng Nabi trong Masjid, có một người cưỡi lạc đà đi vào, ông bước xuống và buộc con lạc đà lại, rồi ông hỏi: Trong các người, ai là Muhammad? Lúc đó Nabi đang ngồi dựa lưng giữa mọi người. Chúng tôi nói: Người đàn ông da trắng đang ngồi dựa lưng. Người đàn ông kia gọi: Này cháu trai của ‘Abdul Muttalib. Nabi nói: {Ta đang lắng nghe đây.} Người đàn ông nói với Nabi : Chắc chắn tôi sẽ hỏi Người câu hỏi rất khó, Người đừng khó chịu với tôi. Người nói: {Anh hãy hỏi điều anh muốn.} Người đàn ông hỏi: Tôi thề bởi Thượng Đế của Người và là Thượng Đế của thế hệ trước Người, có phải Allah đã cử Người đến với tất cả loài người không? Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã ra lệnh cho Người bảo chúng tôi phải hành lễ Salah năm lần trong một ngày đêm? Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã ra lệnh cho Người bảo chúng tôi phải nhịn chay một tháng trong năm? Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã lệnh cho Người lấy tài sản từ người giàu trong chúng tôi đem chia lại cho người nghèo trong chúng tôi? Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi tin những gì Người mang đến và tôi là sứ giả của dân tộc của tôi, và tôi là Dhimam bin Tha’labah anh em của dòng tộc Sa’d bin Bakar.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ông Anas bin Malik cho biết: Có lần, khi các Sahabah đang ngồi cùng Nabi trong Masjid thì có một người đàn ông cưỡi lạc đà đi vào trong, ông ấy bước xuống và buộc con lạc đà lại. Sau đó ông ấy hỏi: Ai trong các người là Muhammad? Lúc đó, Nabi đang ngồi dựa lưng giữa mọi người trong nhóm. Chúng tôi đáp: Là người đàn ông có làn da trắng đang ngồi dựa lưng. Người đàn ông gọi: Này cháu trai của Abdul Muttalib. Nabi đáp: Ta nghe đây, hãy hỏi và Ta sẽ trả lời. Người đàn ông nói với Nabi : Chắc chắn tôi sẽ hỏi Người câu hỏi rất khó, Người đừng khó chịu với tôi. Nghĩa là: Đừng nổi giận với tôi và đừng khó chịu trong lòng. Người nói: Anh hãy hỏi điều anh muốn. Người đàn ông hỏi: Tôi thề bởi Thượng Đế của Người và là Thượng Đế của thế hệ trước Người, có phải Allah đã cử Người làm Sứ giả đến với tất cả loài người không? Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} như một sự nhấn mạnh về sự trung thực của mình. Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã ra lệnh cho Người bảo chúng tôi phải hành lễ Salah năm lần trong một ngày đêm? Và đó là các lễ Salah bắt buộc. Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã ra lệnh cho Người bảo chúng tôi phải nhịn chay một tháng trong năm? Tức là tháng Ramadan. Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Người đàn ông hỏi tiếp: Tôi thề với Allah, có phải Ngài đã ra lệnh cho Người lấy tài sản từ người giàu trong chúng tôi đem chia lại cho người nghèo trong chúng tôi? Đó là Zakah. Nabi đáp: {Lạy Allah, đúng vậy.} Hỏi xong người đàn ông đó vào Islam và cho biết ông ấy sẽ kêu gọi người dân trong cộng đồng của mình vào

Islam, rồi ông ấy giới thiệu mình là Dhimam bin Tha’labah anh em của dòng tộc Sa’d bin Bakar.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/65044